

Sygn. akt I CZ 126/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku W. U.
przy uczestnictwie A. U. i in. ,
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2007 r.,
zażalenia uczestnika postępowania A. U.
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 sierpnia 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił sporządzoną przez profesjonalnego pełnomocnika, reprezentującego uczestnika A. U., apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 8 sierpnia 2005 r. stwierdzającego nabycie przez zasiedzenie przez C. G. własności opisanej w nim bliżej nieruchomości z powodu niewskazania w niej zakresu zaskarżenia tj. czy postanowienie (określone tu przez Sąd Okręgowy błędnie jako wyrok) zaskarża w całości czy w części oraz zakresu uchylenia i wniosku o zmianę postanowienia (art. 370¹ k.p.c. w zw. z art. 368 pkt 1 do 3 i 5 k.p.c.).

W zażaleniu uczestnik zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie pominięcie art. 13 § 2, art. 610 i 679 § 1 k.p.c. oraz sprzeczność ustaleń Sądu podanych w uzasadnieniu postanowienia z treścią wniosków apelacji, co skutkowało wadliwym zastosowaniem art. 370¹ k.p.c. Wnosił o uchylenie postanowienia. Rozwijając zarzuty wskazał, że przepisy określające wymogi apelacji stosuje się w postępowaniu nieprocesowym jedynie odpowiednio, a sąd drugiej instancji w sprawie o zasiedzenie orzeka w oparciu o cały materiał dowodowy niezależnie od określonego w apelacji zakresu zaskarżenia.

Wnosił o uchylenie postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew stanowisku zaskarżonego postanowienia wniosek apelacyjny uczestnika w części postulującej dokonanie zmiany postanowienia Sądu Rejonowego został prawidłowo sprecyzowany. Ze wskazania, że uczestnik domaga się jego zmiany i oddalenia wniosku wynika bowiem w sposób niebudzący wątpliwości, że domaga się jego zmiany w całości. Użyła przez skarżącego formuła wniosku apelacyjnego jako ewentualnego, przy uwzględnieniu przedmiotu rozstrzygnięcia, pozwala uznać, że taki sam jest zakres wnioskowanego uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Wymaganie określenia zakresu zaskarżenia apelacyjnego (w całości lub w części) związane jest z koniecznością dokładnego określenia granic apelacji, o których jednak nie decyduje treść wniosku skarżącego co do sposobu rozstrzygnięcia sprawy przez sąd apelacyjny, lecz przede wszystkim właśnie zakres

zaskarżenia, poza który sąd drugiej instancji nie może wyjść, (art. 378 k.p.c.). Wskazanie zakresu zaskarżenia jest uprawnieniem a zarazem obowiązkiem wnoszącego apelację, w wykonaniu którego nie może być on zastąpiony przez sąd. Brak apelacji w tym zakresie uniemożliwia jej rozpoznanie.

Wymóg ten obowiązuje również, w sprawach rozpoznanych w postępowaniu nieprocesowym na podstawie obowiązującego także w postępowaniu apelacyjnym art. 13 ust. 2 k.p.c. i jest niezależny od podyktowanych specyfiką tych spraw obowiązków sądu, związanych z występującym w nich elementem interesu publicznego.

Niezależnie jednak od tego, jak wskazano już, treść postulowanej przez skrzącego we wnioskach apelacji zmiany postanowienia przez oddalenie wniosku o zasiedzenie wskazuje w sposób niewątpliwy, iż uczestnik zaskarża je w całości.

W tym stanie rzeczy, gdy wniesiona apelacja spełnia wymagania określone w art. 368 § 1 pkt 1 i 5 k.p.c. brak było podstaw do jej odrzucenia.

Mając to na względzie Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie (art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).